

PROCES SE SKUPINOU MILADY HORÁKOVÉ

31. května – 8. června 1950

**KDO BYLI OBŽALOVANÍ
A JEJICH SOUDCI?**

Veřejný politický proces

- Byl zinscenován po vzoru sovětských čistek na přímý příkaz Klementa Gottwalda.
- Byl předem připraven scénář, podle kterého se měli obžalovaní chovat a vypovídat.
- Během procesu byly přinášeny do soudní síně koše s tisíci rezolucemi lidí žádajících nejvyšší tresty pro obviněné, k tomuto účelu byly zneužity i děti.
- Také publikum bylo pečlivě vybrané, obecnost se každý den procesu měnilo tak, aby žádný z diváků neměl komplexní zážitek. Záznam ze soudního jednání byl vysílán rozhlasem a místními rozhlasy v obcích, probíhala také rozsáhlá mediální kampaň.
- Před soudem stálo 13 obžalovaných: 8 bývalých funkcionářů České strany národně socialistické (M. Horáková, F. Zemínová, A. Kleinerová, J. Buchal, J. Hejda, J. Nestával, O. Pecl, F. Přeučil), 2 sociální demokraté (Z. Peška, V. Dundr), 2 funkcionáři strany lidové (B. Hostička, J. Křížek) a 1 obviněný z trockismu (Z. Kalandra).
- Obžaloba: z nenávisti k lidově demokratickému režimu připravovali protistátní puč a různé teroristické akce, a to s pomocí USA, Anglie, Francie a Jugoslávie.
- Hlavní cíle procesu: likvidovat opozici a reálné či domnělé oponenty komunistického režimu, zastrašit veřejnost a nekomunisticky smýšlející obyvatele i členy vlastní strany.

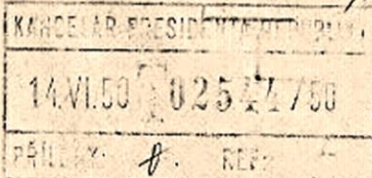
Výsledky procesu

- Proces vyústil ve 4 rozsudky smrti, 4 doživotní tresty a řadu dlouholetých trestů odnětí svobody.
- Tresty odnětí svobody byly doprovázeny finančními tresty, konfiskací majetku a ztrátou občanských práv.
- Následovaly však další politické procesy a celkem bylo uděleno 10 trestů smrti, 48 doživotních trestů a další tresty odnětí svobody v souhrnné délce 7 830 let. Počet obžalovaných dosáhl čísla 639.
- Ve prospěch Milady Horákové a dalších obviněných intervenovaly mnohé zahraniční osobnosti, např. Albert Einstein, Winston Churchill, Eleanor Rooseveltová. Marně. Prezident Gottwald všechny žádosti zamítl a trest smrti potvrdil.
- Aby památku nespravedlivě popravených nepřipomínaly ani jejich hroby, jejich ostatky byly zpopelněny a uloženy na neznámém místě.
- Za nezákonný byl tento proces uznán 3. července 1968, všichni byli plně rehabilitováni až v roce 1990.

4484 newyork cz35/tw150/lx216 50 13 1011 =

DOTAŘENÉ 1559/10

président klement gottwald pragus =

I please with you not to carry out the death sentence on milada horakova zavis kalandra oldrich pecl and jan buchal stop they were victims of nazism inmates of german concentration focx camps stop am deeply, convinced that they deserve to live =

Schvaluji tento návrh.
V Praze dne 26. června 1950.

Gottwald

Celou zemí zní rozhodný hlas lidu: Republiku si rozvracet nedáme!

Pracující žádají přísné potrestání velezrádců a rozvratníků

Mladí havíři: nejpřísnější trest vlastizrádcům

BRNO 3. června (RP)

Na schůzi mladých havířů na dole Václava Noska v Oslavanech, kterou svolala závodní skupina ČSM, se usnesli mladí horníci na následující resoluci:

»My mladí havíři na dole Václava Noska v Oslavanech s rozhořčením jsme vyslechli zprávu o zločinech a úkladech naší zahraniční reakce.

My, kteří těžkou hornickou prací se snažíme vybudovat lepší zítěk pro všechny, si republiku nikdy rozvracet nedáme.

Žádáme proto co nej přísnější a nejtvrďší potrestání zločinných zrádců a rozvratníků.

Spontánní je rozhořčení, odpor a hněv našeho lidu nad skupinou velezrádců národa, kteří stojí před státním soudem v Praze. S nehlubším opovržením se celý národ odvrací od bídných zločinců, kteří s chladnokrevností profesionálních vrahů připravovali návrat kapitalismu a zničení republiky.

Zatím co milionové masy pracujících naší republiky s nezměrným a stále větším úsilím budují socialismus, zatím co s nevyčerpatelnou obětavostí bojují za udržení trvalého míru, skupina imperialistických služebníků připravovala válku proti vlastnímu lidu. Cynismus těchto zločinců otfásá každým slušným člověkem.

Hněv lidu je spravedlivý! Všechn lid se odvrací od těch, kteří chtěli zaprodát vlastní národ. Běda tomu, koho postihne hněv celého národa! Lid ve stovkách resolucí žádá spravedlivý a přísný trest pro velezrádce!

Dělníci a technici hradecké Škodovky žádají nejvyšší trest

HRADEC KRÁLOVÉ 3. června (RP) — V závodech Škoda v kterých řadách nalézají tito národní zločinci podporu. Ne

Odvracíme se s odporem od zrádců národa

HOLOUBKOV 3. června (RP)
Osazenstvo závodu TOS Holoubkov sleduje s rozhořčením proces se 13 hlavními obžalovanými špiónáží organizací, který právě probíhá před státním soudem v Praze.

Je až zarážející, že vyslychané ženy se vyjadřují o válce právě takovým způsobem, jako bývali nacističtí okupanti.

V době, kdy ženy celého světa podepisují mírovou resoluci, kdy zdrcující většina všech pokrokových lidí stojí na straně míru, v této době je v Praze nepatrná hrstka zkrachovaných politiků před státním soudem, aby se odpovídala z činů, na něž se náš pracující člověk dívá

Kdo byli obžalovaní a jejich soudci

Celkem 13 absolventů právnických fakult v Praze, Brně a Bratislavě se účastnilo procesu na straně soudců i na straně obžalovaných.

JUDr. MILADA HORÁKOVÁ

(25.12.1901 – 27.6.1950)

rozsudek: trest smrti

- Byla právníčkou, političkou, poslankyní České strany národně socialistické (ČSNS), bojovnicí za práva žen. V roce 1926 promovala na PF UK v Praze. O tři roky později vstoupila do ČSNS, ale výrazně se angažovala také v ženském emancipačním hnutí, v Červeném kříži a v dalších spolcích a sdruženích zabývajících se sociálními otázkami, vzděláváním a pomocí chudým.
- Za 2. světové války se zapojila do odbojové organizace „Věrní zůstaneme“. I s manželem byla v roce 1940 zatčena gestapem a odsouzena na 8 let do vězení. Po válce pokračovala ve veřejné politické činnosti, založila Radu čs. žen, začala vydávat ženský časopis Vlasta a v roce 1946 byla zvolena do Národního shromáždění.
- Byla nepřetržitě sledována nejen komunistickými zpravodajci, ale také provokatéry nasazenými do ČSNS. Již 26. února 1948 byla vyloučena z Rady čs. žen a poté i z dalších spolků a byla zbavena všech funkcí, které zastávala. Dne 10. března 1948 se vzdala poslaneckého mandátu. Přestože měla možnost opustit ČSR, svůj odchod oddalovala a byla stále politicky aktivní. V září 1948 se sešla spolu s představiteli dalších nekomunistických stran na faře ve Vinoři, aby jednali o možnosti vzájemné spolupráce. Zatčena byla 27. září 1949.

JAN BUCHAL

(30.5.1913 – 27.6. 1950)
rozsudek: trest smrti

- Byl štábním strážmistrem SNB ve výslužbě, představitelem protikomunistického odboje. Vyučil se automechanikem a v roce 1938 nastoupil jako řidič k četnictvu, kde sloužil až do roku 1947. Ze zdravotních důvodů a po nátlaku místních komunistů byl nucen odejít.
- Od roku 1946 byl členem Československé strany národně socialistické. Po únoru 1948 se aktivně zapojil do protikomunistického odboje na Ostravsku.
- Roku 1949 byl zatčen a posléze přiřazen do tohoto procesu jako důkaz, že skupina připravovala ozbrojené akce na Ostravsku.

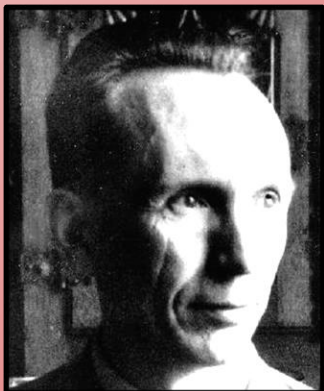

JUDr. OLDŘICH PECL

(14.9.1903 – 27.6.1950)
rozsudek: trest smrti

- Byl právníkem a podnikatelem, členem protikomunistické opozice. Jeho spolužákem na gymnáziu byl Závěš Kalandra, se kterým vydával studentský časopis. Pecl poté vystudoval PF UK a následně pracoval v advokacii a podnikal. Vlastnil antracitový důl Etna ve Lhoticích u Českých Budějovic.
- Za 2. světové války se zapojil do boje proti okupačnímu režimu a spolupracoval s druhým odbojem. Po únoru 1948 se stal podporovatelem nekomunistických bývalých členů ČSNS. Při práci strany v ilegalitě se podílel na koncepci nové ideologie strany a jejího ekonomického programu. Udržoval kontakty s pouťorovou emigrací a odesílal do zahraničí zprávy o situaci v totalitním Československu.
- Zatčen byl 8. listopadu 1949 a do procesu byl zařazen s cílem využít jeho podnikatelské minulosti („kapitalista“, „majitel dolu“), jeho autorství několika politických memorand a programových zásad opozičního hnutí a jeho styků se Závěšem Kalandrou.

ZÁVIŠ KALANDRA

(10.11.1902 – 27.6.1950)
rozsudek: trest smrti

- Byl divadelním a literárním kritikem, historikem a novinářem. V roce 1923 vstoupil do KSČ, vedl Komunistickou studentskou frakci a následně patřil k předním redaktorům komunistického tisku (Rudé právo, Rudý večerník, Tvorba, Haló noviny).
- Ve 30. letech kritizoval moskevské procesy (vykonstruované politické procesy v Sovětském svazu), za což mu nebyla v roce 1936 vydána členská legitimace. Tím jeho členství v KSČ skončilo. V letech 1936–1939 působil v tisku orientovaném na umírněné komunisty a sociální demokraty a zabýval se kritikou a rozbory monstrprocesů v Sovětském svazu.
- V listopadu 1939 byl kvůli své komunistické minulosti zatčen gestapem a až do roku 1945 vězněn v nacistických vězeních a koncentračních táborech.
- V letech 1945–1949 se věnoval historické práci a spolupracoval s tiskem orientovaným na sociální demokraty a národní socialisty. V listopadu 1949 byl zatčen. Kalandra Horákovou osobně vůbec neznal, jelikož však velmi rázně kritizoval moskevské procesy, byl vhodnou osobou k zařazení do tohoto procesu.

JUDr. Josef Nestával

(14.12.1900 – 1.4.1976)

rozsudek: doživotí

- Byl právníkem a národněsocialistickým politikem. Vystudoval Akademické gymnázium a PF UK. Byl činný ve studentském spolkovém životě – jako jeden z předáků Klubu čs. socialistického studentstva byl místostarostou právnického spolku Všehrd. Po absolvování PF UK pracoval krátce jako konceptní úředník, poté na předsednictvu ČSNS. V roce 1934 odešel do praxe, stal se právním referentem Ústředí nemocenských pojišťoven.
- Po okupaci se zapojil do odbojového hnutí. Byl zdrojem důležitých informací pro odboj, protože se stal vysokým funkcionářem Národního souručenství. V červenci 1940 byl gestapem zatčen a v březnu 1942 byl odsouzen k trestu doživotní káznice. Osvobozen byl až v květnu 1945. Po válce nepřijal nabízenou funkci generálního tajemníka ČSNS a působil jako ředitel Ústředního svazu nemocenských pojišťoven. Komunisté ho považovali za příslušníka levice a v únoru 1948 mu nabídli členství v Ústředním akčním výboru Národní fronty, to však odmítl. Poté byl zbaven funkce a ve Svazu pojišťoven zůstal jako řadový referent.
- S M. Horákovou založil neformální skupinu, která udržovala kontakty s exilovým vedením ČSNS a pomáhala lidem usilujícím o emigraci. V září 1948 se zúčastnil schůzky nekomunistických stran na faře ve Vinoři. Zatčen byl 8. listopadu 1949.
- V roce 1963 byl podmíněčně propuštěn. Poté pracoval manuálně, nejdéle jako noční hlídač.

JUDr. Jiří Hejda **(25.2.1895 – 25.4.1985)** **rozsudek: doživotí**

- Byl spisovatelem a publicistou, politikem a národohospodářem, účastníkem protinacistického odboje. Po studiu práv spolupracoval s řadou novin, např. s Peroutkovou revue Přítomnost, přispíval i do Lidových novin a Českého slova. V roce 1937 se stal generálním tajemníkem podniku ČKD.
- Krátce před 2. světovou válkou odešel z vedoucí funkce ČKD a založil vlastní továrnu na kuchyňská zařízení. Za německé okupace se zapojil do protinacistického odboje.
- V obnoveném Československu se stal významným představitelem ČSNS. Nadále se věnoval publicistice pro noviny Svobodné slovo a týdeník Dnešek. Po únoru 1948 byl vyloučen ze Svazu spisovatelů. Společně se s řadou bývalých funkcionářů ČSNS podílel na tvorbě národněsocialistického programu. V roce 1949 byl zatčen.
- Z vězení byl podmíněčně propuštěn v roce 1962. Po propuštění napsal román Útěk, který byl v roce 1969 vydán nakladatelstvím Melantrich, ale během normalizace byl stahován z prodeje. Hejdova autobiografie Žil jsem zbytečně mohla být vydána až po roce 1989.

František Přeučil

(9.10.1907 – 19.3.1996)
rozsudek: doživotí

- Byl nakladatelem a politikem ČSNS. Po absolvování gymnázia se stal osobním tajemníkem Karla Pekárka, poslance Národního shromáždění za Pardubický kraj. Zároveň vedl časopis Vpřed, který podporoval hlavně řemeslníky a živnostníky. Před 2. světovou válkou se angažoval v Československé živnostensko-obchodnické straně středostavovské a působil jako redaktor časopisu Československý obchod. Za války se podílel na protinacistickém odboji jako spolupracovník generála Karla Kutlvašra.
- V roce 1945 vstoupil do ČSNS, zasedal v jejím ústředním výboru a stal se za ni členem Prozatímního národního shromáždění a později i Ústavodárného národního shromáždění. Zároveň vedl nakladatelství Pamír, avšak v roce 1949 bylo zestátněno. Byl příznivcem masarykovských myšlenek a osobním přítelem Jana Masaryka. Byl i velkým přítelem Milady Horákové, spolupracoval s ní a velice ji obdivoval.
- Během února 1948 patřil k protikomunistické části strany, která byla po vítězství KSČ politicky eliminována a pronásledována. Dne 8. listopadu 1949 byl zatčen.
- V roce 1963 byl podmíněně propuštěn, v roce 1968 byl jeho rozsudek zrušen, plně rehabilitován byl v roce 1990. Od počátku 90. let se aktivně účastnil obnovy Svazu českých knihkupců a nakladatelů.

Antonie Kleinerová

(23.3.1901 – 23.8.1982)
rozsudek: doživotí

- Byla političkou ČSNS a poválečnou poslankyní Ústavodárného Národního shromáždění. Po absolvování měšťanské školy maturovala na obchodní akademii a studovala na FF UK. Studium však nedokončila a v roce 1918 začala pracovat jako úřednice na ředitelství pošt v Praze. Zde působila až do roku 1937.
- Poté pracovala na ministerstvu sociální péče, kde se mimo jiné seznámila s Miladou Horákovou. V letech 1925–1941 působila jako funkcionářka v dobročinné, sociální a vzdělávací organizaci žen s křesťanským zaměřením YWCA.
- Za 2. světové války se i s manželem zapojila do odboje a v roce 1941 je zatkl gestapo. Jaroslav Kleiner byl v dubnu 1942 popraven, Antonie byla vězněna v Ravensbrücku a v ženské věznici Noisdorf.
- Po válce se začala angažovat v ČSNS a ženském hnutí. V parlamentních volbách v roce 1946 se stala poslankyní Ústavodárného Národního shromáždění. Nesouhlasila s převratem v roce 1948, a byla proto politicky stíhána. V roce 1949 byla zatčena.
- Doživotní trest jí byl v roce 1955 zmírněn na 25 let vězení a v roce 1960 byla propuštěna na amnestii.

JUDr. Bedřich Hostička

(9.4.1914 – 30.5.1996)
rozsudek: 28 let

- Byl právníkem a tajemníkem Československé strany lidové (ČSL). Po studiu na gymnáziu absolvoval práva na PF UK. Do ČSL vstoupil v roce 1945 a začal působit v jejím aparátu – nejprve jako okresní funkcionář, posléze jako zaměstnanec právního odboru a nakonec jako tajemník stranického ústředí. Staral se rovněž o právní záležitosti předsedy strany Aloise Petra.
- Dne 22. srpna 1949 byl zatčen pro podezření z protikomunistické činnosti. Později byl zařazen do tohoto procesu jako zástupce lidové strany a špion Vatikánu. Podle jeho výpovědi z pozdější doby byl za použití fyzického násilí nucen podepisovat přiznání k činům, kterých se nikdy nedopustil. Vyšetřovatelé na něj též činili nátlak prostřednictvím jeho malého syna.
- V roce 1963 byl podmíněčně propuštěn a žil v Rakovníku, v roce 1968 emigroval do Švýcarska, kde pracoval v Creditbank. Spolu s Františkem Přeučilem se dožil plné rehabilitace v roce 1990.

Prof. JUDr. Zdeněk Peška

(9.5.1900 – 23.10.1970)
rozsudek: 25 let

- Byl univerzitním profesorem, odborníkem na ústavní právo. Po maturitě na reálném gymnáziu v Křemencově ulici vystudoval práva na PF UK a na školách ve Štrasburku, v Paříži a v Londýně. Ve svých 26 letech byl jmenován docentem, v roce 1929 mimořádným a roku 1934 řádným profesorem v oboru všeobecné a československé ústavní právo na PF UK v Bratislavě. Věnoval se především zkoumání ústavních systémů a soustředil se i na otázku národnostních menšin, zajímal se o politickou filozofii či ústavní uspořádání USA. Stal se členem Československé sociálně demokratické strany dělnické, kde vedl Sdružení sociálně demokratických právníků.
- Po osvobození byl jmenován profesorem na PF UK v Praze a současně začal pracovat na nové ústavě. Na podzim 1945 se stal poslancem Prozatímního národního shromáždění, publikoval odborné stati i politické komentáře. Po únoru 1948 patřil mezi ty, kdo nesouhlasili se sloučením sociálně demokratické strany s KSČ. Stal se členem Ústředního výboru nezávislé sociální demokracie. Byl zatčen 18. listopadu 1948.
- Propuštěn byl až na amnestii 10. května 1960. Pokoušel se o návrat na akademickou půdu, což mu režim neumožnil, pracoval tedy v pražské Univerzitní knihovně. Roku 1968 byl částečně rehabilitován, poté sporadicky publikoval odborné stati o ústavních systémech jiných zemí.

JUDr. Jiří Křížek

(27.5.1895 – 5.9.1975)
rozsudek: 22 let

- Byl advokátem. Po studiu na gymnáziu byl v prosinci 1912 přijat na PF UK, kterou dokončil až v roce 1920, protože studium bylo přerušeno 1. světovou válkou. V roce 1914 narukoval k 11. pěšímu pluku v Praze, o rok později byl na ruské frontě těžce raněn. Po uzdravení byl až do konce války zařazen jako instruktor výcviku nováčků a na frontu se již nedostal.
- Po dokončení studií pracoval v advokátních kancelářích v Bratislavě, od ledna 1925 začal pracovat jako samostatný advokát. Zastupoval nejen britské, indické a rakouské velvyslanectví, ale také některé šlechtické rody. Mezi jeho klienty patřili např. Lobkowiczové, Kinští nebo Schwarzenbergové.
- Po roce 1945 se stal členem ČSL. V únoru 1950 byl vzat do vazby a dodatečně byl připojen ke skupině Milady Horákové, ač nikoho z dalších dvanácti souzených neznal. Záminkou k tvrzení, že působil proti výtěžkům února 1948, bylo jeho poskytování právních služeb západním (a tím pádem nepřátelským) ambasádám a šlechtě, svou roli sehrálo i jeho členství v ČSL.
- Propuštěn byl v roce 1963 na základě milosti prezidenta republiky. Bylo mu téměř 70 let a měl podlomené zdraví. Do advokacie se už nevrátil a jelikož mu nebyl přiznán starobní důchod, živil se jako knihkupecký příručí.

Františka Zemínová

(15.8.1882 – 26.9.1962)
rozsudek: 20 let

- Byla političkou, dlouholetou členkou České strany národně socialistické (ČSNS). Vystudovala obchodní školu a od svých 20 let až do roku 1918 pracovala jako účetní a prodavačka v pražském nakladatelství I.L. Kober. Od roku 1897 byla aktivní v ČSNS. Byla také spoluzakladatelkou Výboru pro volební právo žen a řady dalších ženských spolků a organizací. Publikovala v měsíčníku Ženské snahy, v deníku České slovo a v Listu československých žen.
- V letech 1918–1939 a 1945–1948 byla poslankyní za ČSNS. V parlamentu důsledně prosazovala svůj program: zasadila se například o zrušení celibátu učitelek, vyzývala k politické aktivitě žen. V době 2. světové války se aktivně účastnila protiněmeckého odboje a v roce 1944 spoluzaložila ilegální Revoluční výkonný výbor ČSNS.
- Po únoru 1948 odešla na protest proti sílícímu vlivu komunistů z politického života. Přesto byla na podzim roku 1949 zatčena. V 68 letech byla odsouzena k 20 letům vězení. Po jedenácti letech ve věznicích v Praze, Jihlavě a Plzni, kde pracovala jako švadlena, byla propuštěna na základě amnestie v roce 1960. Částečně se zachovaly její listy z vězení.

Vojtěch Dundr

(25.12.1879 – 7.9.1957)
rozsudek: 15 let

- Byl politikem, meziválečným senátorem Národního shromáždění a ústředním tajemníkem Československé sociálně demokratické strany dělnické. Profesí byl kovodělníkem. Koncem 19. století se angažoval v České straně státoprávně pokrokové, v níž tvořil dělnické levé křídlo. Koncem roku 1903 pak pokrokovou stranu opustil i se svými stoupenci a přešli k sociálním demokratům.
- Za 1. republiky působil jako tajemník sociálně demokratické strany a člen jejího nejužšího vedení. V roce 1925 získal za sociální demokraty senátorské křeslo v Národním shromáždění a v senátu setrval do jeho zrušení roku 1939. Ještě však v prosinci 1938 přestoupil do senátorského klubu nově zřízené Národní strany práce.
- Na sjezdu sociálně demokratické strany roku 1937 byl zvolen ústředním tajemníkem. Měl výrazný vliv na fungování strany a chod jejích orgánů.
- Po roce 1945 se znovu zapojil do činnosti sociální demokracie. V době procesu byl již penzistou. Byl odsouzen k trestu žaláře na 15 let, ve vězení zemřel.

JUDr. Karel Trudák

(1907 – 23.10.1960)

role v procesu: předseda soudu

- Původně působil jako přednosta okresního soudu v Kojetíně. V roce 1950 byl členem senátu oddělení Státního soudu v Brně a přednosta politického prezidia Nejvyššího soudu.
-

Kromě K. Trudáka byli členy soudu JUDr. Otakar Matoušek, JUDr. Karol Bedrna a soudci z lidu Miloš Kučera a Jan Polanecký.

JUDr. Josef Urválek

(28.4.1910 – 29.11.1979)

role: prokurátor

- Po absolvování PF UK působil u Krajského soudu v Českých Budějovicích, odkud přešel na tamní krajské státní zastupitelství. Od února 1949 stanul v čele krajské prokuratury v Českých Budějovicích. Byl pravidelně povoláván ke Státnímu soudu, kde působil jako prokurátor v procesech celostátního významu. V roce 1953 se stal předsedou Nejvyššího soudu, v roce 1963 byl pracovníě umístěn ve Vědeckovýzkumném ústavu kriminalistiky na Generální prokuratuře.

plk. JUDr. Juraj Vieska

(30.9.1913 – 1965)

role: prokurátor

- Právo vystudoval za 1. republiky na brněnské a bratislavské univerzitě. Na počátku 2. světové války utekl do Velké Británie, kde vstoupil do československého zahraničního vojska. Na počátku 50. let byl prokurátorem Státní prokuratury v Praze a náměstkem nejvyššího vojenského prokurátora. Dne 22. října 1951 byl zatčen a 1953 odsouzen rozsudkem Nejvyššího soudu za násilí při vyšetřování obviněných (formálně za sabotáž) na 7 let žaláře. Později byl rehabilitován a již v únoru 1955 propuštěn. Poté pracoval jako vedoucí Právníckého ústavu Ministerstva spravedlnosti.
-

- Vystudoval právo za 1. republiky, poté pracoval v Brně a v Hlučíně jako soudce. V roce 1944 byl totálně nasazen. Po válce se stal okresním soudcem a soudcem u mimořádných lidových soudů, následně vedoucím státního zastupitelství ve Znojmě a krajským prokurátorem v Jihlavě. V 50. letech se stal prokurátorem Státní prokuratury v Praze. Působil také jako hlavní soudce v procesu v tzv. „případu Babice“ v letech 1951-1952.

JUDr. Jiří Kepák

(1913 - ?)

**role:
prokurátor**

Ludmila Brožová-Polednová

(20.12.1921 – 15.1.2015)

role: dělnická prokurátorka

- Byla absolventkou dvouleté Právnické školy pracujících. Působila jako prokurátorka Státního soudu, oddělení Praha, později jako okresní prokurátorka Rokycany. Pracovala také na Krajské prokuratuře v Plzni a jako prokurátorka Generální prokuratury. Angažovala se pro odmítnutí milosti pro M. Horákovou u prezidenta republiky. Účastnila se její popravy ve věznici na Pankráci. Byla jediným aktivním účastníkem politických procesů v 50. letech, který byl odsouzen za podíl na justiční vraždě M. Horákové k 6 letům odnětí svobody nepodmíněně. Tento trest jí byl zmírněn v roce 2010 prezidentskou milostí. Brožová svou vinu vždy popírala.
-

Antonín Havelka

(1920 - 2007)

**role: dělnický
prokurátor**

- Byl vyučeným zámečníkem, po roce 1948 vystudoval dvouletou Právnickou školu pracujících. Podílel se na výsleších obžalovaných, účastnil se všech schůzí a porad, na nichž komunističtí funkcionáři pilovali scénář procesu.